

سوورپی ره‌عد: هه‌وره‌تریشقه ۴۳ ئایه‌ته

سوورپی ره‌عد: هه‌وره‌تریشقه له مه‌ککه هاتۆته خواره‌وه‌و به (بسم‌الله) وه ۴۳ ئایه‌ته.

به ناوی خوای به‌خشهر و دل‌لاوین

ئه‌لف، لام، را - خوا به واتایان زاناتره، ئەمانه نیشانه‌ی کتیب (ی ئاسمانی)ن، ئەوه‌ی له لایهن په‌روه‌رینه‌رته‌وه بۆ تۆ هاتوو، هه‌قه و به‌لام زۆربه‌ی خه‌لک برۆا ناهینن ﴿۱﴾ خوايه ئەوه‌ی که ئاسمانه‌کانی بۆ کۆله‌که‌یج که ببینن به‌رز کردۆته‌وه، له پاشان له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته و به‌سه‌ر عه‌رشا ده‌سه‌لاتی په‌یا کرد (و کاروباری گرت به‌ ده‌سه‌وه) و مانگ و ته‌به‌قی رۆژی خسته‌کار، هه‌ر کامیان تا رۆژگاری دیاری‌کراو ده‌که‌رین، ئەو ته‌که‌بیری کاره‌کان ده‌کا، نیشانه‌کان (بۆ ئیوه) شی‌ده‌کاته‌وه تا به‌لکوو به دیداری خوا یه‌قین په‌یا بکه‌ن ﴿۲﴾ هه‌ر ئەوه که زه‌وی راکیشاوه و پانی کردۆته‌وه و له‌ویدا چیا و زه‌ریای داناوه و له هه‌موو به‌ر و میوه‌یه‌ک جووتی (نیر و میی) خولقاندوو، (په‌رده‌ی ره‌ش)ی شه‌و ده‌کاته به‌ر رۆژ، به‌راستی له‌مانه‌دا نیشانه‌که‌لیک هه‌یه بۆ ئەوانه‌ی راده‌مین و بی‌ری لی‌ده‌که‌نه‌وه ﴿۳﴾ له زه‌ویدا پارچه و که‌رت (پاژ)که‌لی له که‌ناری یه‌کتر هه‌ن که لیک جیان، باخ‌که‌لیک له تری جۆربه‌جۆر و کشت‌وکال و بیستان و خورما که لفی یه‌کتر و لیک جودا که لکه‌کانی له‌سه‌ر یه‌کن، هه‌موو ئەوانه به‌یه‌ک ئاو، ئاو ئەدرین، له‌که‌ل ئەوه‌ش هه‌ندێ له‌وانه له‌بابه‌ت میوه و تام و مه‌زه‌وه به‌سه‌ر هه‌ندێ تریاندا سه‌ر ده‌خه‌ین، به‌راستی له‌مه‌دا نیشانه‌که‌لیک هه‌یه بۆ ئەوانه‌ی ئەقلی خۆیان ده‌خه‌نه کار ﴿۴﴾ ئە‌که‌ر سه‌یر ده‌مین و ته‌عه‌جوب ده‌که‌ی (و واقت و ر ده‌ب)، سه‌یر و عه‌جیب وا له قسه‌ی ئەواندا که ده‌لین: نایا ئەو ده‌مه‌ی که ببینه‌وه خاک و خۆل (جاری‌تر زیندوو ده‌بینه‌وه و) ده‌که‌رینه‌وه سه‌ر خیلقه‌تی تازه و نوێ؟! ئەوانه که‌سانیکن که په‌روه‌رینه‌ری خۆیان مانده‌ل و ئینکار کردوو و ئەوانه کو‌ت و زنجیر له ئەستۆیاندا یه و ئەوانه ئەهلی ئاگرن، له‌ویدا بۆ هه‌میشه‌یش قه‌تیس ده‌بن ﴿۵﴾

ئهوانه بهر لهوهی چاکه و پاداشت لی بخوازن بهههلهپه و بهلهز داوای تازارت لی دههکن، باوهکوو بهر لهوانیش زۆری وا ههبون تووشی جهزربه و بهلای پهندههینهر کراون، بهراستی پهروهینههرت بۆ خه لک باوهکوو سته مکاریشن لی بوردوه، به ههقیقهت پهروهینههرت له تۆلهسهندندا توند و سهخته «۶» ئهوانه ی وا خوانه ناسن، ده لاین: بۆچ نیشانهیهک له پهروهینههریهوه بۆ ئه وههاتوه؟ تۆ ته نیا ترسینههری و بۆ ههر هۆزی ری نیشاندهریک ههیه (ئه مانه گشتی بیانوو، نهک بۆ دۆزینهوهی راستی) «۷» له تۆل و پزدانی ههر مپیچه که میوینهیه کدا ههرچی ههیه خوا دهیزانی، ههروهه هایش لهوهی که می دههکن (بهر له کاتی خۆی دهزین) یا زیادی دههکن (ناگایه)، ههر شتییک لای ئه وه نه ندازهیهکی (دیاری کراوی) بۆ ههیه «۸» (خوا) له دیار و نادیار ناگایه، گهوره و جی بهرز «۹» کهسانی له ئیوه که به نهینی و په نامه کی و به دزییهوه (به سرته) یا به ناشکرا (به دهنگی بهرز) قسه بکا و دهنگ هه لپری ئهوانه ی به شهوا خۆ په نا دا یا به رووناکی به رۆژا بی و بچی، لای خوا وه کوو یه که و پیی دهزانی - ته فیسیری (ئه بووسعود عیمادی کورد) «۱۰» بۆ ئه وه فریشته ی وا ههیه که له بهر و له پشت سه ریهوه به فرمانی خوا له رووداوی (غهیره هه تمی) ده پیاریزی، خوا چاره نووسی هیچ هۆز (و نه ته وه) یهک ناگۆزی تاکوو له دهروونی خۆی اندا خۆ بگۆرن، کاتی خوا بیهوی به لایهک به سههر هۆزی کدا (له بهر کردهوهی به دهفریان) بینی، له مپهر و بهرگیر و گه رانه وهی بۆ نییه، بیجگه له خوا پشتیوانتیکیان بۆ نییه «۱۱» ئه وه (خوا) زاتیکی وایه بهرقتان نیشان ئه دا که هۆی ترسان و هۆی هیوایه، ههوری بارقورسی گه رۆک (ی پر باران) به دی دینی «۱۲» ههوره برووسکه له سام و ترسی ئه وه همد و په سنی خوا دههکن، ههوره تریشقه ییش ده نیی و ههر کهس که بیهوی به وه دهیگری، له حالیکدا که ئهوانه (به دیتنی ئه وه هه موو نیشانه ی خوا هیمان) له بابته خواوه کیشه نانه وه و مشتومر دههکن، ههر ئه ویشه هیزی بی برانی (سزادانی دهردناکی گه لی توندوتیوه) فیله زانیسی ههیه «۱۳»

نزاو بانگیشتنی هه‌ق هه‌ر بۆ ئه‌وه (و ته‌نیا هاوار له‌ خوا بکه‌ن) و که‌سانێ که‌ بانگ له‌ غه‌یری
 خوا ده‌که‌ن، وه‌لام ناده‌نه‌وه، وه‌ک ئه‌وه ده‌مینی که‌ که‌سێ له‌ دوور؛ دوو مستی خۆی بۆ لای ئاو
 درێژ کردبێ تا (ئاو) بگاته ده‌می، که‌چی ناگاته ده‌می، (چونکه‌ زۆر له‌ ئاوه‌که‌ دوورن)، نزا و
 پارانه‌وه‌ی خوانه‌ناسه‌کان پووچه‌ و له‌ لاریسی و گومراییدیه «۱۴» هه‌موو ئه‌وانه‌ که‌ له
 ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان، بیانه‌وئ و نه‌بیانه‌وئ، بۆ خوايه‌ هه‌روه‌ها سیبه‌ره‌کانیان له‌ ئیواران و
 به‌یاناندا بۆ خوا سوژده‌ ئه‌به‌ن «۱۵» بلی: چ که‌سێ په‌روه‌رینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌؟ بلی:
 خوا، (له‌ پاشان) بلی: ئایا بیجگه‌ له‌ خوا پشیوانتان بۆ خۆتان هه‌لبژاردووه‌؟ که‌ (ته‌نانه‌ت)
 خاوه‌نی سوود و زیانی خۆشیان نین نه‌خوازه‌ بۆ ئیوه، بلی: ئایا بینا و نایینا یه‌کسانه‌؟ یا ئایا
 تاریکی و پرووناکی وه‌ک یه‌کن، یا هاوبه‌شانیکیان بۆ خوا داناوه‌ که‌ به‌ گومانی ئه‌وان
 خولقاندوویانه، وه‌ک خولقاندنی خوا، جا سه‌ریان لیشیواوه‌؟ بلی: خوا خالقی هه‌موو شتیکه‌ و
 هه‌ر ئه‌ویشه‌ تاک و ته‌نیا و زال و به‌ده‌سه‌لات! «۱۶» خوا له‌ ئاسمانه‌وه‌ بارانیکی نارد، جا له
 هه‌ر شیو و دۆل و پروباریکه‌وه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی سیلاویک هه‌ستا، که‌ پرپاپری بارستایی
 نه‌والان دئ، له‌هی و لافاو، که‌فینکی بلیندی هاته‌ سه‌ر، جا هه‌روه‌ک ئه‌و که‌فه‌وی به‌ هۆی ئاگر
 ده‌ماندنێ دیته‌ سه‌ر که‌ره‌سته‌ی خشل و شتی له‌و جۆرانه‌، به‌م‌جۆره‌ خوا بۆ راست و ناراست
 نه‌زیله‌ دینیتته‌وه، جا که‌فه‌که‌ ده‌روا به‌ زه‌ویدا، به‌لام ئه‌وه‌ی قازانج و سوودی بۆ خه‌لک هه‌یه
 (تاو یا فلزی بچ‌خه‌وش) له‌ زه‌ویدا ده‌مینیتته‌وه، ئا به‌م‌جۆره‌ خوا نه‌زیله‌ دینیتته‌وه (ته‌فسیری
 ئه‌بوسعود عیمادی کورد) «۱۷» بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ وه‌لامی په‌روه‌رینه‌ریان داوه‌ ته‌وه (سه‌ره‌نجام
 و پاداش و) ئاکامیان چاکه‌، ئه‌وانه‌ی به‌ په‌روه‌رینه‌ریان وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له
 زه‌ویدایه‌ و به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ش (و زیاتریش) هی ئه‌وان بچ، بۆ رزگار بوون له‌ ئازار و به‌لای خوا
 هه‌مووی بده‌ن (دیسان لییان قه‌بوول ناکرئ)، پرسینه‌وه‌ی خراپیان بۆ هه‌یه‌ و جیگایان
 جه‌هه‌نده‌مه‌ و فره‌ خراپه‌ جیگایان «۱۸»

جا ئایا که سێ که ئەزانێ ئەوهی له لایهن په‌روه‌رینه‌رته‌وه بو تو هاتوو هه‌مووی راسته، وه‌کوو که‌سیکه‌ کو‌ت‌کو‌پ‌ر که نابینایه؟! ته‌نیا خاوه‌ن‌بیران تیده‌گه‌ن ﴿۱۹﴾ ئەوانه‌ی که په‌یمانی خوا به‌جێ‌دینن و به‌لێن ناشکینن ﴿۲۰﴾ ئەوانه‌ی که ئەو شته‌ی خوا ئە‌م‌ری پێ کردوه به‌جێ‌دینن، له‌ په‌روه‌رینه‌ریان ئە‌ترسن و له‌ حیساب لێ‌کیشانی دژواری (رۆژی به‌رێ) ئە‌ترسن ﴿۲۱﴾ ئەوانه‌ی که له‌به‌ر ویستی زاتی (پاکی) په‌روه‌رینه‌ریان تابشتیان هینا و نوێژیان به‌جێ‌هینا و له‌و ر‌س‌ق و رۆژییه‌ی وا پیمان‌داون به‌ نه‌ینسی و به‌ ئاشکرا به‌خشیویانه، به‌ چاکه، خراپه‌ ده‌شۆنه‌وه و له‌ ناوی ده‌بن، سه‌ره‌ئ‌ه‌ج‌امی چاکی ئەو دنیا هه‌ر بو ئەوانه ﴿۲۲﴾ به‌هه‌شت گه‌لێکی هه‌میشه‌بی که ده‌چنه‌ ناوی، (هه‌روا) باوو‌با‌پیران و ژنان و زارۆکانی چاکی ئەوان، له‌ هه‌ر درگایه‌که‌وه په‌رییه‌کان دینه‌ لایان ﴿۲۳﴾ (به‌وان ده‌لێن): سه‌لامتان له‌سه‌ر بێ به‌وه‌ی که خۆتان راگرت و تابشتتان هینا، جا چه‌ند چاک و جوانه‌ سه‌ره‌ئ‌ه‌ج‌امی چاکی ئەو دنیا ﴿۲۴﴾ ئەوانه که په‌یمانی خوا دوا‌ی به‌ستن ده‌شکینن، ئەوه‌ی که خوا ده‌ستووری پێ داوه که به‌جێ‌بینن، ده‌پیسینن، له‌ زه‌ویدا خراپه‌ ئە‌که‌ن، هه‌ر بو ئەوانه له‌عنه‌ت و به‌د‌فه‌ری (و سزادانی) ئاخیره‌ت ﴿۲۵﴾ خوا ر‌س‌ق و رۆزی بو هه‌ر‌که‌س که بیه‌وێ (و به‌ شیایوی بزانی) زۆری (ئه‌داتێ) و به‌ هه‌ر‌که‌سه‌یش که بیه‌وێ بۆی که‌م ده‌کاته‌وه، ئەوانه به‌ ژبانی دنیا شاد (و خۆش‌حال) بوون، که‌چی ژبانی دنیا له‌ به‌ران‌به‌ر ئاخیره‌ت‌دا بی‌ج‌گه‌ له‌ کالایه‌کی بێ‌ده‌وام نییه‌ ﴿۲۶﴾ خاوه‌ن‌ناسه‌کان، ده‌لێن: ئە‌گه‌ر دروسته‌ بو‌چ نیشانه (کشگیزی)یه‌ک له‌ په‌روه‌رینه‌ریه‌وه بو ئەو نه‌هاتوو؟ بلێ: خوا هه‌ر‌که‌س که بیه‌وێ لا‌ر‌پ‌یی ده‌کا و هه‌ر‌که‌سه‌یش که بگه‌ر‌پ‌ته‌وه بو لای ئەو، ر‌پ‌نوێتی ده‌کا ﴿۲۷﴾ ئەوانه که‌سانیک‌ن که بر‌وایان هیناوه و به‌ یادی خوا دل‌نیا ئە‌بن، ئاگادار به‌ به‌ یادی خوا دل‌ و ده‌روون ئارام ده‌گرێ و دل‌نیا ده‌بێ ﴿۲۸﴾

ئەوانەى وا بروايان هینا و کردەوێ چاکیان ئەنجام دا، خۆشترین ژيان و باشترین سەرئەنجامیان بۆ هەبە «۲۹» هەر بەم جۆرەى (پىغەمبەرانى بەروومان نارد) تۆمان ناردە ناو کەلى کە بەر لەوانە کەلى تر هاتن و رۆيشتن کە ئەوێ بۆ تۆ هاتوو، بۆيان بخوینىهوه، لە حالیکدا کە ئەوانە لە خۆى رسق و رۆزیدەرى خۆيان حاشا دەکەن، بلى: ئەو پەروەرینەرمە، بىجگە لەو خودايى تر نىبە، پشتم هەر بەو بەستوو و هەر بۆ لای ئەويش ئەگەر پىمەوه «۳۰» ئەگەر قورئانى وا هەبا کە ژ و کىوه کان بکەونە جەم جۆل يا زەوى بەو برگە برگە بى يا بە هۆى ئەووه مردوو کانى بە قسە هینابا (هيمان بروا ناهینن)، بەلام هەموو کار و کردەوه بۆ خوان، جا ئايا ئەوانە کە بروايان هیناوه، بى هیوا بوون و نازانن کە ئەگەر خوا بىويستبا هەموو خەلکى (بەزۆر) رینوینى ئەکرد، کەسانى کە خوانەناس بوون لەبەر کردەويان هەمیشە بە لای سەختیان پى دەگا يا هەر لە نىزىک بە مالى خۆيان ئەو بە لایە دینە سەريان تا ئەو کاتەى بە لىنى (ئاخرى) خوا دى، خوا لە بە لىنى خۆى لانا «۳۱» بە هەقىقەت (تەنیا گەپچاریان بە تۆ نە کردوو) بە پىغەمبەرانى بەر لە تۆيش گەپچاریان پى کردوون، جا مۆلەتم بە کەسانى داوه، لە پاشان ئەوانم گرت، جا دىتت سزادانى (من) چلۆن بوو؟! «۳۲» جا ئايا کەسى کە لەبان سەر هەموو کەسە و بەوێ کردوو یەتى راوهستاوه (و پارێزەرى و چاودێرى هەموو) دەکا (وه کوو کەسىکە کە هىچ یە کە لەم شتانەى نىبە) و ئەوانە هاوبەشيان بۆ خوا دانا، بلى: ئەوانە ناو بەن! يا بەو شتەى هەوالى پى ئەدەن کە لە رووى زەوى هەوالى لى نىبە (و نایزانى)? يا قسەى بە روالەت (بەلام بى واتا) دەکەن، (نا، هاوبەشى بۆ خوا نىبە) بەلکوو کەسانى کە کافر بوون گزى و درۆيان بۆ رازاوه تەوه و بۆيان خەملاوه (و لەبەر ناپاکى دل و دەروون لایان وایە کە وایە) و لە رىگای (خوا) گىردراونە تەوه، و لادراون، هەرکەس خوا لە رىگا لايدا رینوینىکى بۆ نىبە «۳۳» بۆ ئەوان هەتا لە دنیا دا دەژین تووشى تازارى سەخت دەین، بەراستى جەزەبەى دوارۆيش دژوار و سەختترە، لە بەرانبەرى خوا دا هىچ کەس ناتوانى لە خوا بىناپارێزى «۳۴»

ئەو بەهەشتەیی بە خۆپاریزان بەلێن دراوه (ئەمەیه کە) چۆمە ئاو بەخوڕ بە ژێر دار و باغەکانیدا تێدەپەرن، میوه و سیبەری ئەو باغ و دارانە هەمیشەیی، ئەمە سەرئەنجامی کەسانیکە کە پارێزگار بوون، سەرئەنجامی خوانەناسانیش ئاگرە ﴿۳۵﴾ ئەو کەسانەیی وا کتیبی ئاسمانیمان پێداون، لەوێ بۆ تۆ هاتوو شاد ئەبن، هەندیکیشیان برۆا بە بەعزیکێ ناکەن؛ بیژە فەرمانم پێداوه کە تەنیا خوا پەڕستم و هاوبەشی بۆ دانەنیم، تەنیا (خەلک) بۆ لای ئەو بانگ دەکەم و گەڕانەوێ (هەموومان) هەر بۆ لای ئەو ﴿۳۶﴾ هەر وەها ئیمە ئەو فەمانەیی خۆمان بە عەرەبی بۆ تۆ هەنارد (قرانا عریبا)، بەراستی ئەگەر لە هەوا و هەوەسی ئارەزووی ئەوان پەڕەوی بکەیی، دواي ئەوێ زانست و ئاگاداریت بۆ هات، هیچکەس لە بەرانبەر خوادا پشتیوانی و بەرگری لێناکا ﴿۳۷﴾ بە هەقیقەت ئیمە بەر لە تۆ پیغەمبەرێک نەبووه کە (بەر لە تۆ) نیشانەیهک بێنێ، مەگەر بە ئیجازەیی خوا، بۆ هەر کاریک وەختیکێ تاییبەت هەیه کە نووسراوه ﴿۳۸﴾ هەرچی خوا بیهوێ لە ناوی ئەبا و هەرچیش کە بیهوێ دەبھیلتێت، کۆلکە و بنچینە و ماکی هەموو کتیبانیش (امّالکتاب) لای ئەو ﴿۳۹﴾ ئەگەر هەندێ لەو سزایانە کە بەوان بەلێن ئەدەین، نیشانەیی تۆی بدەین، یا (بەر لە گەیشتنی ئەم سزایانە) تۆ بمرێنێن، جا بەراستی لەسەر تۆ راگەیانندنە و حیسابی (ئەوانە) لەسەر ئیمەیه ﴿۴۰﴾ ئایا نەیانندی و نەیانزانی کە ئیمە هەمیشە لە دەوروپەری زەوی (خوانەناسان) کەم دەکەینەوه (کۆر و کۆمەل و ژیار و هۆزگەل بەرە بەرە لە ناو دەچن)، خوا حوکومەت دەکا و هیچکەس توانای بەرگری کردنی فەرمانی خۆی بۆ نییه و هەر ئەویشە کە بەپەلە و بەلەز بە حیسابی خەلک رادەکا ﴿۴۱﴾ کەسانێ بەر لەوان نەخشەیان کێشا، بەلام هەموو نەخشەیهک تاییبەتی خوایه، لە کردەوێ هەرکەسیک ئاگایه، خوانەناسان ئەزانن سەرئەنجامی (چاک و خراب) لەو دنیا بۆ کێیه! ﴿۴۲﴾

وہ ئەوانەى كە خوانەناسن پیت دەلین: تۆ پیغەمبەر نی، بلخ: (بۆ من) بەسە كە خوا و كەسانى كە زانستی كتیب (و قورئان)یان لایە، لە نیوان من و ئیوهدا شايدە بن ﴿۴۳﴾ .

سوورەى ئىبراهيم ۵۲ ئایەتە

سوورەى ئىبراهيم لە مەككە هاوتۆتە خوارەووە بە (بسم‌الله) وە ۵۲ ئایەتە.

بە ناوی خواى بەخشەر و دل‌لاوین

ئەلف، لام، را - ئەمە كتیبكە بۆ تۆمان هەناردوووە تا خەلك لە تاريكايى يەووە بە ئىجازەى پەرورەينەريان بەرەو رووناكى (پروا و دادگەرى و ناشتى) ببەى، بۆ رپگای خواى بەدەسەلاتى شياوى هەموو پەسنیک ﴿۱﴾ ئەو خوايەى كە ئەوەى لە ئاسمانەكان و زەويديايە، تايبەتى ئەو، واوەيلا بۆ خوانەناسان لە جەزەبەى توند و سەخت ﴿۲﴾ ئەوانەى كە ژيانى دنيايان لە ئاخيرەت پى خۆشترە و (خەلك) لە رپگای خوا دەگپرنەووە دەبنە لەمپەر و دەيانەوئ رپى خوا لار و كپر و خواروخپچ بى، ئەوانە لە گومراييدا زۆر پيوە چون لە خوا دورن! ﴿۳﴾ ئيمە هيچ پیغەمبەريكمان نەناردوووە، مەگەر بە زمانى هۆزەكەى تا (بە ئاسانى راستەقينه‌يان) بۆ بەيان بكا و تيبان بگەيبينى، جا خوا هەركەس كە بيهوئ (و بە شياويشى بزاني) رپنوينى دەكا هەركەسيش كە بيهوئ گومراى دەكا هەر ئەویش بەتوانا و لەكارزانە ﴿۴﴾ ئيمە مووسامان بە نيشانەكانى خۆمانەووە نارد (و فرمانمان پىدا) كە هۆزى خۆت لە تاريكايى رزگار بگە و بەرەو نوور و رووناكايى بيانە، رۆژەكانى خوا (رۆژەكانى سەركەوت - ايام الله)يان بخەووە بىر، لەمەدا نيشانەگەليك هەيه بۆ هەر خۆراكر و تابشت‌هينەريكى زۆر شوكرانەبژير ﴿۵﴾